Aralin 5	الدرس الخامس

Walang maaabutan ang Huling Sandali kundi ang mga taong ubod ng sama dahil magpapadala si Allah, bago su-mapit ang Huling Sandali, ng banayad na hanging kikitil sa mga mananampalataya. Kaya kapag nagpasya na si Allah na hatulan ng kamatayan ang mga nilikha at wakasan ang daigdig, mag-uutos Siya sa anghel na hipan ang Tambuli. Kapag narinig iyon ng mga tao ay mamamatay sila. Nag-sabi si Allah (39:68): **Iihip sa tambuli at mamamatay ang sinumang nasa mga langit at ang sinumang nasa lupa, maliban sa sinumang niloob ni Allah *na mabuhay*.** Pagkatapos ay iihip dito muli at walang-anu-ano sila ay mga nakatayo, na naghihintay. Magaganap iyon sa araw ng Biyernes at pagkatapos niyon ay mamamatay ang lahat ng anghel at walang matitira kundi si Allah.

Ang buong katawan ng isang tao ay maglalaho at kaka-inin ng lupa maliban sa napakaliit na buto sa dulo ng gulu-god (*spinal cord*). Ang mga katawan naman ng mga pro-peta at mga *shahíd* (namatay na alay ang buhay sa Islam) ay hindi kakainin ng lupa. Magpapadala si Allah ng ulan at manunumbalik ang mga katawan ng mga tao. Kapag ninais na ni Allah na buhayin ang mga tao ay bubuhayin muna Niya si Isráfíl, ang anghel na nakatalaga sa pag-ihip ng Tambuli. Iihip ito sa tambuli sa ikalawang pagkakata-on at bubuhayin ni Allah ang lahat ng nilikha. Magsisila-basan ang mga tao sa kanilang libingan, na gaya ng kung papaano silang nilikha ni Allah sa unang pagkakataon: mga nakayapak, mga hubad, at mga di-tuli. Nagsabi si Allah (36:51): **Iihip muli sa tambuli kaya walang anu-ano sila mula sa mga libingan patungo sa Panginoon nila ay magdadali-dali.** Nagsabi pa Siya (70:43-44): **sa araw na magsisilabasan sila mula sa mga libingan na nagma-matulin na para bagang sila papunta sa mga diyus-diyusan ay nagmamadali. Nakatungo ang mga paningin nila, nilulukob sila ng isang kadustaan! Iyan ay ang araw na sa kanila noon ay ipinangangako.**

Ang unang ilalabas sa lupa ay ang ating Propetang si Muhammad (SAS) gaya ng nasaad mula sa kanya. Pagka-tapos nito ay dadalhin ang mga tao sa pook na pagtitipunan sa kanila. Ang pook na ito ay malapad at malawak. Ang mga Káfir ay titipunin na naglalakad sa pamamagitan ng mga mukha nila. (Tinanong nga ang Sugo (SAS) kung papaano silang titipunin na naglalakad sa pamamagitan ng mukha nila. Sinabi niya: ***Ang nagpalakad sa kanila sa pamamagitan ng mga paa nila ay magagawa silang palakarin sa pamamagitan ng mga mukha nila.*** Ang tumalikod sa paggunita kay Allah ay bubuhaying muli na isang bulag. Lalapit ang araw sa mga tao. At ang dami ng pawis ng tao ay ayon sa mga kasamaang nagawa nila. Mayroon sa kanila na ang pawis ay aabot sa bukong-bukong, mayroon sa kanila na hanggang sa baywang, at mayroon sa kanila na ang pawis ay halos umabot na sa ilong.

Mayroong pasisilungin si Allah sa Kanyang lilim sa araw na walang ibang lilim kundi ang Kanyang lilim. Nag-sabi ang Sugo (SAS): ***May pitong [uri ng tao na] pasi-silungin ni Allah sa lilim Niya sa araw na walang lilim kundi ang lilim Niya: makatarungang pinuno; binatang lumaki sa pagtalima kay Allah; lalaking nakatali ang puso sa mga masjid; dalawang taong nagmamahalan alang-alang kay Allah: nagkikita alang-alang sa Kanya at naghihiwalay alang-alang sa Kanya; lalaking inan-yyahan ng isang babaeng may mataas na kalagayan at kagandahan, ngunit nagsabi siya: "Tunay na ako ay natatakot kay Allah;" at taong nagkawanggawa ng isang kawanggawa at ikinubli niya ito upang hindi malaman ng kaliwa niya ang ginugol ng kanan niya; at taong nang maalaala si Allah habang nag-iisa ay nag-umupaw ang mga mata niya [sa luha].***

Ang mga nabanggit na ito ay hindi lamang ukol para sa lalaki datapuwat ukol din para sa babae: pananagutin din siya sa mga ginawa niya—kung mabuti ang mga nagawa niya ay mabuti rin ang gantimpala at kung masama ang mga nagawa niya ay masama rin ang gantimpala. Ang tatang-gapin ng babae ay tulad ng ukol sa lalaki sa gantimpala at pagtutuos.